

सुख,शान्ति र पवित्रताका तीन अधिकार

आज बापदादाले अति स्नेही र सिकीलधे बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको छ। हरेक बच्चाहरू अति स्नेहले मिलन मनाउन आफ्नो घर पुगेका छन्। यही भूमिलाई भनिन्छ आफ्नो घर, दाताको द्वार। यो महिमा यही मीठो घरको हो। मीठो घरमा मीठा बच्चाहरू सँग मीठो भन्दा मीठो बाबाले मिलन मनाइरहनु भएको छ। बापदादाले हरेक बच्चाहरूको मस्तकमा आज विशेष अधिकारका तीनवटा रेखा देखिरहनु भएको छ। हरेक बच्चाहरूको मस्तकमा तीनवटा रेखा लागेका छन् किनकि बच्चाहरू त सबै हुन्। बच्चा भएको नाताले अधिकारी त सबै हुन्, तर नम्बरवार। कुनै बच्चाका तकदिर, सुखको अधिकारको रेखा धेरै स्पष्ट र गहिरो छन्। जतिसुकै परिस्थितिहरू आउन्, दुःखका लहरहरू उत्पत्ति गर्ने लहर हुन् तर दुःख शब्दको अविद्यावाला हौ। दुःखको परिस्थितिलाई आफ्नो सुखको सागरबाट प्राप्त भएका अधिकारद्वारा दुःखका परिस्थितिहरूमा पनि “वाह मीठो ड्रामा, वाह हरेक पार्टधारीको पार्ट”– यो ज्ञानको प्रकाशद्वारा अधिकारको खुशीद्वारा दुःखलाई सुखमा परिवर्तन गरिदिन्छौ। अधिकारले दुःखको अन्धकारलाई परिवर्तन गरेर, मास्टर सुखदाता बनेर स्वयं त सुखको झूलामा झूल्छन् नै तर अरूलाई पनि सुखको प्रकम्पन दिनको लागि निमित्त बन्छन्। यस्तो सुखको अधिकारको रेखा स्पष्ट र गहिरो छ, जसलाई कसैले मेटाउन सक्दैन। मेटाउनेवाला बदलिन्छ तर ऊ होइन। मास्टर सुखदाताद्वारा सुखको अंचली लिन्छन्। यस्ता रेखा भएका पनि देखियो। यसलाई भनिन्छ नम्बरवन तकदिरवान। सुनाएको थिए “वनको निशानी हो विन”

दोस्रो रेखा छ शान्तिको। तिमीहरू सबैले शान्तिलाई स्वधर्म मान्छौ नि। यो सबैलाई बताउँछौ नि। धर्मको लागि के गाइएको छ? “धरत परिये धर्म न छोडिए” शिर जाओस् तर धर्म नजाओस्। त्यसैले सुख-शान्तिको वर्साको अधिकारीले कहिल्यै शान्तिलाई छोड्न सक्दैनन्। यस्ता अशान्तलाई शान्त बनाउनेले सदा शान्तिका किरणहरू स्वयंद्वारा अरूलाई दिनेले, जे सुकै होस् तर शान्तिको धर्म, शान्तिको अधिकार छोड्न सक्दैनन्। यसलाई भनिन्छ दोस्रो अधिकारको रेखामा नम्बर वन। तेस्रो छ– पवित्रताको अधिकारको रेखा। पवित्र आत्मा त सबै बच्चाहरू छन्। तर पनि नम्बरवन अधिकारको तकदिरवान बच्चा को छ? जसको चलनले, चेहेराले पवित्रताको व्यक्तित्व र रोयल्टी अनुभव होस्। लौकिक जीवनमा लौकिकताको व्यक्तित्व र रोयल्टी देखिन्छ, तर अधिकारको तकदिरवान बच्चाहरूमा पवित्रताको अलौकिक व्यक्तित्व र रोयल्टी देखिन्छ। यसलाई भनिन्छ नम्बरवन पवित्रताको तकदिरको रेखा।

आज सर्व बच्चाहरूको यो अधिकारको रेखालाई देखिरहेको थिएँ। तिमीहरू सबैले पनि आफ्ना तीनै रेखाहरूलाई हेरिरहेका छौ नि। जाँच गर– तीनै अधिकार प्राप्त गरिसकेका छौ? पूरा अधिकार लियौ वा प्रतिशतमा लिएका छौ? यदि संगममा पनि प्रतिशतमा रह्यौ भने सारा कल्प पनि प्रतिशतमा रहने छौ। पूज्य पदमा पनि प्रतिशत हुन्छ, पूरा पूजा हुँदैन र प्रालब्धमा पनि प्रतिशत रहन जान्छ। अच्छा।

आज अधिकांश नयाँ सो पुराना बच्चाहरू आएका छन्। नयाँ बच्चा भन वा कल्प-कल्पका अधिकारी बच्चा भन, आफ्नो अधिकार लिनको लागि फेरि आफ्नो स्थानमा पुगेका छौ। सबै भन्दा धेरै खुशी कसलाई छ? हरेकले सम्झन्छन् मलाई छ। यस्तो सम्झन्छौ वा कसैलाई कम कसैलाई धेरै छ? अधिकारी बच्चाहरूलाई विशेष मिलनको अधिकार दिनको लागि बापदादालाई पनि आउनु नै पर्छ।

बाबाको बच्चाहरू सँग स्नेह धेरै छ वा बच्चाहरूको बाबा सँग स्नेह धेरै छ? अटूट स्नेह कसको छ? बापदादाले त बच्चाहरूलाई आफू भन्दा अगाडि राख्नुहुन्छ। पहिला बच्चा। यदि बच्चाले याद वा प्यार गरेनन् भने बाबाले

२०७५ जेष्ठ ६ आइतबार २०-०५-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज १-१२-८३ मधुबन
जवाफ कसलाई दिने? त्यसैले अगाडि बच्चा पछि बाबा। सदैव बच्चाहरूलाई अगाडि हिँडाउनु पर्ने हुन्छ, बाबा
पछाडि हिँड्नुहुन्छ त्यसैले बापदादा पनि यस्ता बच्चाहरूलाई देखेर हर्षित हुनुहुन्छ। यस्ता बच्चाहरू पनि छन्
जो अटूट स्नेह प्यारमा समाहित भएका छन्। यस्ता बच्चाहरूको पनि माला छ। चाहे देशमा चाहे विदेशमा दुवै
तर्फ यस्ता बच्चाहरू छन् जसलाई बाबा र सेवाको सिवाए अरु कोही याद हुँदैन।

जगदीश भाई सँग :- तिमीले यस्ता बच्चा देख्यौ नि! राम्रो सँग चक्कर लगायौ नि। साकार बाबाले दिएको विशेष
वरदान साकारमा ल्यायौ। सफलताको जन्मसिद्ध अधिकार अनुभव गर्नुपर्ने नि। सर्व सफलतामा विशेष
सफलताको निशानी कुनचाहिँ हो? श्रेष्ठ सफलता हो— बापदादा देखियोस्। तिमीमा बाबा देखियोस्, यो हो श्रेष्ठ
सफलता। यही प्रत्यक्षताको साधन हो। जो भ्रमणमा निस्किए पनि विशेष बाबा समानको अनुभूति गराऊ, यही
सफलताको निशानी हो। पछि गएर धेरै भन्दा धेरै यही आवाज चारैतिर फैलिँदै जान्छ। हिम्मत बच्चाहरूको मदत
बाबाको नै हुन्छ। गराउनेवालाले गराउनु हुन्छ। अच्छा!

यस्ता सदा सम्पूर्ण तकदिरवान, सम्पन्न अधिकार प्राप्त गर्ने अधिकारी, सदा बाबा र आफ्नो कम्बाइण्ड रूपमा
रहने, स्नेहको सागरमा सदा समाहित भएका भाग्यशाली र प्यारा बच्चाहरूलाई, भाग्य विधाता, वरदाताको
याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बापदादालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

**(जगदीश भाईजीले विदेश यात्राको समाचार बापदादालाई बताउनु भयो र नाम सहित सबै भाइ-बहिनीहरूको याद
दिनुभयो)**

सबैको स्नेहको समाचार बापदादाको पासमा पुगी नै रहन्छ र अहिले पनि पुग्यो। बापदादाले सर्व विदेशका
चारैतर्फ रहने बच्चाहरूलाई विशेष एउटा कुराको बधाई पनि दिनुहुन्छ। कुन कुराको? संस्कार, भाषा, रहन-सहन
सबैको परिवर्तन गर्नमा धेरैजसो तीव्र पुरुषार्थी निक्लिएका छन्। मानौं कुनै नयाँ दुनियाँमा आएका छन्। यस्तो
नयाँ चलन, नयाँ सम्बन्ध फेरि पनि आफूलाई कल्प पहिलाको पुरानो अधिकारी आत्मा सम्झिएर चलिरहेका
छन्, त्यसैले स्वयंलाई परिवर्तन गर्ने विशेषताको लागि विशेष बधाई। बापदादालाई कति प्यारले याद गर्छन्, त्यो
बापदादाको पासमा सदा नै पुग्छ। स्वयंलाई भुलेर बाबालाई नै सदा हरेक कुरामा याद गर्छन्— यो परिवर्तन विशेष
छ। यही प्यारको आधारमा चलिरहेका छन्। यही प्यारले नै पालना गरिरहेको छ। सूक्ष्म प्यारको पालनाले नै
अगाडि बढाइरहेको छ। अच्छा।

सबैलाई जसले पनि याद-प्यार दिएका छन्, उनीहरूलाई प्यारका सागर बाबाको सदा प्यारको झोली भरी-भरी
याद-प्यार। भारतवासी बच्चाहरू पनि कम छैनन्, भारतको भाग्य त विदेशकाले गाइ-गाइ खुशी हुन्छन्। भारतका
जागे तब विदेशलाई जगाए। जाग्नेहरू त भारतका हुन्। यदि विदेशमा पनि यी सबै हुँदैनथे भने यतिका विदेशका
सेन्टरहरू पनि कसरी हुन्थे? यसैको लागि चारै तर्फ, सबै तिर फैलिएका छन्। सेन्टर खोल्छन् पनि कहिले? पैदा
हुन्छन्, थोरै ठूला हुन्छन् अनि सेन्टर खोल्छन्। त्यो पनि आफ्नो खुट्टामा खडा भएर, कसैको आधारमा होइन।
कसैले भनोस् यो आधार होइन। स्थूल, सूक्ष्म दुवै लगाएर हिम्मत राखेर सेन्टर खोल्छन्। बाँकी तिनीहरूलाई
पालना गर्ने यो त तिम्रो जिम्मेवारी हो। हिम्मतको लागि पछाडि छैनन्। मदत दिनु, यो बाबाको साथ-साथै तिम्रो
पनि काम हो।

ज्ञानको गहिराइलाई सुनेर खुशी भएका छन्। योग र प्यारको आधारमा चलिरहेका छन्, तर अहिले ज्ञानको
गहिराइलाई जाने, यसले यिनीहरूलाई अरु सेवाको निमित्त बनाउँछ। बुद्धि तयार होस् त्यसका लागि ज्ञानको

२०७५ जेष्ठ ६ आइतबार २०-०५-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज १-१२-८३ मधुबन
गहिराइ चाहिन्छ। ज्ञान र बाबा- यी दुवैको अनुभूति गराउनु, यो नतिजा राम्रो छ। कोही गए पनि कति खुशी हुन्छन्, जस्तै कोही आकाशबाट तारा आएको छ, यस्तो अनुभूति गर्छन्। अच्छा।

दादी जी र जानकी दादी सँग:- दुवैमा तेस्रो मूर्त दिदी समाहित छिन्। बाबा समान हौं नि। बन्नु छ, होइन। हौं नै। यस्तो अनुभव हुन्छ! जसरी बाबाले ब्रह्माको आधार लिएर सेवा गर्नुहुन्छ त्यस्तै तिमीहरू पनि बाबाको माध्यम हौ। वर्तमान समयमा बाबाले माध्यमद्वारा गराउनेवालले आफ्नो कार्य गराइरहनु भएको छ। विशेष माध्यम हौ। ब्रह्माको आकारद्वारा र तिमी साकारद्वारा कार्य गराइरहनु भएको छ। धेरै-धेरै पदम भन्दा पनि धेरै बापदादाले हरेक सेकेण्ड याद र प्यार गर्नुहुन्छ। श्रृंगार हौ। विशेष बाबाको र मधुबनको श्रृंगार हौ। बापदादा हर समय हेर्दै हर्षित हुनुहुन्छ। अच्छा।

धर्म नेताहरूको सेवाको योजना:-

धर्म नेताहरूको लागि विशेष त्यो रूप चाहिन्छ किनकि धर्मको कुरामा त तिनीहरू पनि होशियार छन्। प्यारले सुन्छन् पनि तर आफूमा यथार्थको कमी महसुस गर्छन्। यो साक्षात्कार गर्नु जुन आज सुनाउँ, उनीहरूले यथार्थमा अनुभव गर्नु कि हाम्रो सामुने यी कुनै साधारण रूप होइनन्, तब उनीहरू झुक्नेछन्। अनुभवको पछाडि झुक्छन्। वाणीबाट होइन। उनीहरूले त भन्छन्- तपाईंहरूले धेरै राम्रो कार्य गरिरहनु भएको छ, तपाईंहरूलाई पनि आशीर्वाद मिल्छ। यस्तो भनेर खुशी पाउँछन्, तर सम्झिऊन् यिनीहरू कुनै विशेष हुन्। जसमा जुन कमजोरी हुन्छ त्यसको आधारमा उनीहरूलाई तीर लगाउनु- यो हो विजय पाउनु। शास्त्रहरूमा पनि गायन छ देवताहरूले विजय प्राप्त गरे तब, जब उनीहरूलाई कमजोरीको बारेमा थाहा भयो। यो पनि आध्यात्मिक कुरा हो। त्यसैले धर्म नेताहरू पनि आउँछन् अवश्य तर यस्तो कुनै नवीनता देख्छन् तब। अहिले केवल भन्छन् ज्ञान राम्रो छ। तपाईंहरू पनि ठीक हुनुहुन्छ हामी पनि ठीक छौं तर उनीहरूको मुखबाट अब यो निकलोस्- यो एउटै मात्र मार्ग हो। अनेक मार्गहरू छन् त्यसमा तपाईंहरूको पनि एउटा मार्ग हो- यो परिवर्तन होस्। जब यसले छुन्छ- यहाँबाट नै मुक्ति र जीवन मुक्ति मिल्न सक्छ भनेर तब झुक्ने छन्। त्यसैले अब कुनै नवीनता हुनु पर्छ।

प्रवृत्तिमा धेरै लाग्यौ, तर जसरी अरूलाई सुनाउँछौ- प्रवृत्तिमा पनि रहनु छ र प्रवृत्तिमा रहँदै निवृत्त पनि रहनु छ, अब यही पाठ आफूलाई सधैं पढाऊ। प्रवृत्ति त बढ्नु नै छ तर त्यसमा रहेर निवृत्त रहनु- यो आवश्यक छ। यसमा थोरै ध्यान र ख्याल गर्नु पर्छ। हरेक आ-आफ्नो सेवामा व्यस्त भएका छौ तर बेहद विश्वको नशा चाहिन्छ। यो सबै सम्हाल गर्दै बुद्धि बेहद सेवाको लागि तयार हुनु पर्छ। तन-मन-धन, बुद्धि सबै रचनामा धेरै लागि रहन्छ। जस्तै साकार बाबालाई देख्यौ, काम-काज गर्दै पनि सदा आफूलाई स्वतन्त्र राखे। कहिल्यै पनि व्यस्त भएको रूपरेखा अनुहारमा आएन। चाहे जिम्मेवारी ब्राह्मण परिवारको रह्यो तर बुद्धिमा के थियो? बेहद! शक्ति दिनु छ, पालना गर्नु छ। आत्माहरूलाई जगाउनु छ, यही धुन रह्यो। त्यसैले अब त्यो हुनु छ। त्यसको कमी छ। अनन्य बच्चाहरूले मिलेर यस्तो वातावरण बनाउनु छ। हरेक बाबा समान लाइट हाउस हौ। जहाँ गए पनि अरूलाई लाइट मिलाउ, शक्ति मिलाउ, उमंग-उत्साह मिलाउ। जुन काम साधारण आत्माहरूले गर्छन् त्यो गर्नु छैन। साकार बाबाको बोल, संकल्प, दृष्टि, वृत्ति न्यारा रह्यो नि। साधारण रहेन। त्यसैले त्यस्तो अवस्था बनाऊ। यसले गर्दा सेवा रोकिएको छ। खर्च धेरै, मेहनत धेरै, निकलन्छन् कति!

अहिले समय प्रमाण एडवान्स पार्टीले पनि जोड दिइरहेका छन् त्यसैले साकारहरूले त अझ धेरै तेज हुनु पर्छ। हुनु सबै अचानक छ, मिति बताउँदैन। परीक्षा अवश्य आउनु छ। तिमी विचारलाई जाँच गर्नेहरू पनि आउने छन्। परीक्षा लिन आउँछन्। जति प्रत्यक्षता हुन्छ त्यति यी सबै परीक्षाहरू आउँछन्। यो योग र त्यो योगमा, यो ज्ञान र

त्यो ज्ञानमा के अन्तर छ- तिनीहरूले जीवनको यथार्थ जाँच गर्नेछन्। वाणीको होइन। त्यसको लागि पहिलेबाट नै त्यति तयारी चाहिन्छ। ८४ मा केही न केही त हुन्छ नै। परीक्षा आउने छन्। आवाज फैलाउने तयारीको यही साधन हो। जसरी सुरू-सुरूमा अभ्यास गर्थे, हिँडिरहेका छन् तर स्थिति यस्तो होस्, अरूले सम्झिउन् कि कुनै प्रकाश गइरहेको छ। उनीहरूलाई शरीर नदेखियोस्। जब पहिला-पहिला मित्र-सम्बन्धीहरू कहाँ गयौ, त्यतिबेला के परिक्षा थियो? उनीहरूले शरीरलाई देखे? प्रकाश देखे। छोरी देखेनन्, देवी देखे। यो परीक्षा दियो नि। यदि सम्बन्धको रूपमा देखे र छोरी-छोरी भनेको भए फेल। त्यसैले यस्तो अभ्यास चाहिन्छ। समय त धेरै खराब आउँदै छ तर तिमी यस्तो स्थिति होस् जुन अरूलाई सदैव प्रकाशको रूप देखियोस्, यसैमा सुरक्षा छ। भित्र आउँदा प्रकाशको घेरा देखुन्। आफ्नो ईश्वरीय सेवामा लाग्ने सम्पत्ति पनि त्यसै किन खेर जान दिने? उनीहरूलाई दराज नदेखियोस्, प्रकाशको घेरा देखियोस्। त्यति अभ्यास चाहिन्छ। शक्ति रूपको झलक बढाउनु पर्छ। साधारण नदेखियोस्, यो लक्ष्य रहोस्। हमला त धेरै प्रकारका हुन्छन्- भट्किरहेका आत्माहरूको हमला हुन्छ, विकारी दृष्टि भएकाहरूको हमला हुन्छ, प्रकोपहरूको हमला हुन्छ, बिमारीहरूको हमला हुन्छ तर यी सबैबाट बच्ने साधन हो- अनन्य बन्नु अर्थात् जो अरूले गर्न सकेनन् त्यो गर्नु। केवल यो याद राख- म अनन्य हुँ। यतिले पनि प्यारा र न्यारा रहन्छौ। अच्छा।

८४ को कार्यक्रमको सफलताको लागि:-

जति हुनसक्छ मौनको वातावरण रहोस्, ईश्वरीय ज्ञान हो, ईश्वरको स्थान हो- यो अनुभव गरेर जाऊन्। पूरा यस्तो वातावरण होस्, अनुभूति गराउने लक्ष्य रहोस्। ज्ञानको विस्तारमा नगएर, बोल्दा-बोल्दै अनुभव गराउँदै जाऊ। लक्ष्य राख- सबैको मुखबाट उच्चारण गराउनु छ- यो ईश्वरीय मार्ग हो। ईश्वर आइसक्नु भएको छ। धेरै राम्रो छ यो त भन्छन् तर ईश्वरले पढाइरहनु भएको छ, यो भनुन्। ज्ञान राम्रो छ तर ज्ञान दाता को हो? त्यसलाई अनुभव गरून्। अब यसको जग राख। जब बीज माथि आउँछ तब समाप्ति हुन्छ। बीज माथि आएन भने वृक्ष परिवर्तन कसरी हुन्छ? जब यस स्थानमा आफ्नो रुचिले आइरहेका छन् भने स्थानको जुन विशेषता हो त्यो देखुन्, त्यसको अनुभव गरून्। तिमीहरूले उनीहरूको विचार देखेर आफ्नो विचार परिवर्तन नगर बरू तिमी विचार देखेर उनीहरूले आफ्नो विचार परिवर्तन गरून्- यस्तो योजना बनाऊ। जब लक्ष्य रहन्छ भाषण गर्ने, तब भाषण तर्फ ध्यान जान्छ तर बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने लक्ष्य होस् तब बाबा नै देखिन्छ। जस्तो लक्ष्य हुन्छ त्यस्तै नतिजा निस्कन्छ। अच्छा।

वरदान:- बिगत, वर्तमान र भविष्यलाई जानेर मायाजित बन्ने मास्टर त्रिकालदर्शी भव

जुन बच्चाले तीनै काललाई जान्दछ उसले कहिल्यै पनि माया सँग हार खान सक्दैन किनकि वर्तमान के हो र भविष्यमा के हुनेवाला छ, दुवै त्रिकालदर्शी आत्माको बुद्धिमा स्पष्ट रहन्छ। के हुँ र के बन्नेवाला हुँ, वर्तमान र भविष्य दुवैको उसलाई नशा रहन्छ। त्यही नशाको खुशीमा उडिरहन्छ त्यसैले उसको पाऊ धर्तीबाट माथि हुन्छ। ऊ देह, देहको सम्बन्ध, देहका पुराना पदार्थको आकर्षणमा आउँदैन।

स्लोगन:- जो सँग सरलताको गुण हुन्छ, उसको लागि संगठनमा चलन धेरै सहज हुन्छ।

नोट:- आज अन्तर्राष्ट्रिय योग दिवस हो।